

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:
Plaça Turers, 17 - 2.^a
Administració:
Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50
ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any.-
Número solt: 20 cèntims -
Número atrassat: 25 cts.

Una lliçó que hauria d'esser aprofitada.

Hem dit moltes vegades que la política que segueix «Lliga Catalana» no la pot portar a altre lloc que al fracàs. Aquesta setmana n'hem vist una prova, que confirma les nostres prediccions. Amb motiu del canvi de Junta de l'Institut Agrícola Català de St. Isidre, la Lliga, que presentava candidatura, ha estat derrotada. S'ho té ben merescut, però, això no vol pas dir que ens n'alegrem. Si els triomfants fossin tots catalanistes, aleshores ens agradaria la derrota soferta, prenent-la com un càstic a la política derrotista i mancada de catalanitat que d'un temps encà ve seguint Lliga Catalana. Però, el mal, el gran mal d'aquesta derrota; està en que la majoria dels que constitueixen la Junta triomfant, de catalanistes no en tenen res i totes llurs simpaties van dirigides cap a un partit polític espanyol: la «Ceda». I això es tot un mal averany. Per nosaltres catalanistes fins el moll dels ossos, serà sempre una degradació el fet de que, forces de Catalunya vagin a arrecer-se al costat d'un partit no català. Sempre hem sostingut que es un deure de tot català, sigui de dreta o d'esquerra, l'enquadrar-se dins un partit polític català. No hi han d'anar a cercar res: absolutament res a fora. És dintre Catalunya on hem de formar les nostres organitzacions polítiques i socials i han d'ésser dirigides per homes catalans amb mentalitat i pensament racial. Per això, tot i ésser adversaris de Lliga Catalana, no podem sentir cap satisfacció per la derrota molt significativa que acaba de sofrir. És el nostre catalanisme qui ens veda d'alegrar-nos-en.

Aquesta lliçó que acaba de rebre la Lliga, serà aprofitada? Caldria que ho fos, i ho ha d'ésser per la Lliga i pel partit majoritari que governa Catalunya: per l'Esquerra. Si no ho es, qui en pot patir i molt, serà l'Autonomia. Això, pot representar l'intromissió dintre la política catalana, d'un nou llerrouisme, que tots sabem el que ha costat de destruir.

Si els propietaris rurals de Catalunya abandonen, com han fet, a Lliga Catalana i reneguen del catalanisme i de l'autonomia, la Lliga, no té autoritat per blasmar-los i ni tant sols per doldre-s'en,

Ella ha estat la primera que els ha ensenyat el camí de Castella. Ella es qui els ha ensenyat a fer mofa del nostre Parlament i desobeir llurs preceptes legislatius. La Lliga ha volgut ésser més espanyola que catalana, però, com que no podia pas renunciar del tot llur catalanitat, a mig camí emprés s'ha espantat de tirar endavant i els propietaris el continuen sols, allargant la mà cap a Madrid. El monstre de la demagògia, acaba d'ocasionar una nova víctima. Perqué el que ha fet la Lliga fins ara es demagògia dretana pura i això es una mena de cosa que no n'hi ha mai prou. Malaventurat el partit que es deixa arrossegar per aquesta pendent; podem estar ben segurs que tard o d'hora s'estabellarà.

El volguer desempenyar el paper de partit de classe, quan no s'ho és, ni l'organització del partit permet d'esser-ho, ha estat la causa d'aquesta derrota que acaba de sofrir la Lliga i de la gran crisi que travessa. Cal que aprofiti la lliçó rebuda i que torni pel bon camí fent de dreta conservadora amb un matis lliberal com li pertoca i sobretot essent de debó catalanista. Si no ho sap fer així hi perdrà els bous i les esquelles.

A l'Esquerra també l'hauria de fer reflexionar, la constatació del camí que están decidits a emprendre els propietaris. L'Esquerra no hi guanyaria ben res si un dia se les ha d'heure amb una minoria de dreta espanyolista, substituïnt a una minoria de dreta catalanista. I si l'Esquerra no hi guanyaria res Catalunya hi perdria molt. El volguer fer passar el clau per la cabota, resulta contraproductent la majoria de les vegades. Trobant-nos com ens trobem en els inicis de la nostra Autonomia, tot el que es faci per evitar l'intromissió de partits polítics forasters dintre el joc de la política catalana, mereixerà el nostre aplaudiment. Els que, pels desencerts o egoïsmes facilitin aquesta intromissió forastera, mereixeran el blasme de la Patria.

Potser no plaura prou a algú aquest nostre comentari, però no en sabriem fer d'altre. Assegurar el triomf de l'Autonomia es, per nosaltres, primer que tot.

Pots continuar a Narcís Malagelada i Font

El tò una mica fanfarronesc i a estones perdonavides que has donat a la teva carta, m'obliga ben a pesar meu a trencar el silenci que m'havia imposat. Si continués callant, podria semblar que el meu silenci prenia un aspecte coactiu, — com ja insinues — que dificultaria l'aclariment definitiu de la qüestió, i com ja et deia en la meua lletra que no temo res perquè tinc tota la raó, no vull ni puc permetre que mai puguis alegar que t'has reservat proves i raonaments que demostrarien la meua culpabilitat. Grat sia a Déu no hem trobo pas en condicions d'haver-te d'agraïr res.

La teva carta, és un cent peus, que no resisteix la crítica més indulgent. No m'hauria cregut mai, que un home dels teus coneixements arribés a posar la seva signaiura al peu d'uns raonaments tant mancats de lògica i de consistència. De primer antuvi, — després d'haver estat tu qui ha provocat la discussió, — et planys i em compadeixes. Tot seguit em dones l'absolució, al reconèixer que jo ignorava la mala situació del Banc, que feia perillar els interessos que l'Ajuntament hi tenia confiats. Admés això que és l'essència i la mèdula, per deduir-ne o no responsabilitats, et dediques a lloar l'Ajuntament anterior al de la República que fou precisament el que va obrir el comte, i que ho feu, per voluntat pròpia, i no pas a petició meua, malgrat ésser tot del mateix partit en aquell temps. Més avall, et dediques a fer equilibris, intentant una aparença d'acusació, publicant una relació de saldos, als quals he donat tant poca importància, que no m'he pres ni la molèstia de comprobar. Ja els dono com a bons. El seu valor probatori davant un Tribunal és completament nul. Els comentaris que ara hi fas, ja els retregueres a la sessió municipal, durant la qual fou debatuda la qüestió, i ja en saps les conseqüències. És denigrant per un ex-conseller, que ha tingut tres anys per documentar-se, l'haver de recolzar la seva argumentació i el seu atac d'ara, amb una nota anònima que dius que vareu rebre. És ridícul, enormement ridícul, per un home de la teua intel·ligència, entretenir-se a fer comparances de si al Banc de Catalunya hi havia uns milers de pessetes més o menys. I consti, que és fals, absolutament fals, que jo donés mai ordres a ningú, perquè els diners fossin ingressats a un lloc o altre. Entera't d'allà on venien les imposicions al Banc, i veuràs que no eren imposicions amb efectiu, sinó transferències que venien de Girona, que per això fou oberta la llibreta al Banc de Catalunya. Però, encara que no fos així, quan tothom sap, per exemple, que la companyia de ferrocarril Madrid, Saragossa i Alacant, tenia saldos al Banc de 2 i 3 milions de pessetes; que els Bancs de Crèdit Local i Banc Exterior d'Espanya hi perderen 11 i 9 milions respectivament, i que, cénnyint-nos a Banyoles, hi havia també cases comercials que hi tenien saldos més importants que el més important dels que tu publiques, i que hi tingué l'Ajuntament, entretenir-se com fas tu a voler deduir responsabilitats per si hi havia més o menys pessetes, demostra una pobresa d'argumentació que realment fa llàstima. Un Ajuntament de les nostres comarques, el de Palamós, perdé 70.000 pessetes. El mateix Alcalde que hi havia quan la suspensió de pagaments, és el d'avui, A Palamós, també hi ha una minoria regionalista, però mai cap conseller de la minoria l'ha molestat el més mínim parlant-li de responsabilitats. Segurament que això serà degut a que no hi ha cap regionalista a Palamós, que sigui tan amic de l'Alcalde com tu ets amic meu. I si no ho vols així, és que els regionalistes de Palamós, són més intel·ligents i de més bona fé que tu.

Però, anem seguint la teva carta. Haxiem quedat, que demostraries sense insults la meua culpabilitat. D'insultar-me ja ho fas, però no demostres res. Deixes que el poble judiqui si hi hagué o no negligència per part meua. Negligència no culpabilitat, molt distinta una cosa de l'altra, i ni això, t'atre-

veixes a afirmar rodonament, que existí. I no t'atreveixes a afirmar-ho, perquè sabs massa que no n'hi hagué ni pot haver-ni, una vegada reconegut el meu desconeixement de la situació perillosa en què es trobava el Banc. Si admetessim la meua negligència, s'hauria d'atribuir el mateix mancamment a tots els que tingueren la desgràcia de perdre-hi diners. I això és massa absurd, i per això també, no t'atreveixes a declarar ho i fujes d'estudi, dient que ho diguí el poble. El poble ja ens va judicar a tu i a mi, el 14 de gener d'enguany. A mi, va fer-me l'alt honor de reelegir-me, a tu, et va derrotar. Aquestes són lliçons que no hauries d'oblidar-les, abans de parlar de fracassos polítics, que dits per tu tenen un regust amarg de despit provocat per una formidable indigestió electoral.

I finalment, paradoxa de les paradoxes, parles de pedestal polítics. Però, Malagelada, fins on arriba la teua obcecació? Si la meua primera carta la justifiques de pedestal polític, qui, si no tu, m'ha proporcionat el pedestal? Per altra banda que no veus, sant cristià! que el sol fet de qualificar-la de pedestal, és un reconeixement que fas de la raó que m'assisteix? És pren un pedestal per elevar-se, i per poguer-me elevar cal que tingui raó. Si no fos així de què em serviria? Jo no he de menester pedestals, per a elevar-me políticament. Em sembla que no em seria pas gaire difícil, demostrar que no he perseguit mai treure avantatges de la política. Si volgués aprofitar-me'n, no hauria de mirar gaire prim i anar sempre amb els que triomfen. Així ho fan els avantatgistes. En canvi jo, tota la meua vida que tinc la sort o la desgràcia d'anar sempre amb els que perden. Tu mateix, te n'has mofat moltes vegades. I en definitiva, si creus que ho aprofito com a pedestal polític, la culpa serà tota teua. No he pas estat jo que l'he cercat. Tu m'has obligat, — obligat entens? — a prendre'l. Si ara et sap greu, una altra vegada posa més compte en no facilitar èxits als teus adversaris polítics.

Gràcies, per l'amistat que m'ofereixes, però, no puc acceptar-la. No m'interessen els amics que requereixen una vigilància constant, pel temor de què et fereixin per l'espatlla. No pretenguis atenuar amb raons polítiques, el teu mal comportament amb mi. L'amistat, l'amistat verdadera, imposa deures i comportaments, que es sobreposen als interessos mesquins de partit. La mateixa passió que pots posar tu en la defensa del teu partit, hi he posat jo en la defensa del meu, i no obstant, estic segur de no haver agraviat ni injuriat mai, a ningú, i molt menys encara, la persona d'un meu amic. Per mi, els deures de l'amistat són sagrats, i em cauria la cara de vergonya, de fer-hi mancamment, per rivalitats polítiques. Contesta'm la pregunta que et feia i ara repeteixo: *Confio i espero faràs públic, quins son els agravis i injúries de caràcter personal i polític que jo t'he inferit, i que puguin més o menys justificar, el seguit de reticències amb ribets calumniosos que em vens dedicant des de les planes del teu periòdic.* Quan m'hagis contestat aquesta pregunta, podré compendre millor que no pas ara què entens tu per amistat.

JACINT MASGRAU I BUTINYA

PROVEU

els exquisits caramels

“ GARBINOS ”

fabricats per J. Barris Serra
St. Feliu de Guixols - (Girona)

VENDA A BANYOLES:

Joan Boschmonar

Plaça dels Turers

Especialitat de la Casa : Tortades d'ametlles

ELS AIGUALITS

Esperits excessivament ingenus havien valorat la religiositat espanyola per signes religiosos completament externs i sovint accessoris. Ens sembla que molts també valoren l'actual laïcisme espanyol per coses que no venen pas de dintre. La veritable religiositat dels espanyols l'hauriem de cercar en llocs molt dissimulats de l'ànima, i el laïcisme (no l'anticlericalisme) tampoc el trobariem ni en la faramalla d'un mítiug ni en la manifestació externa dels enterraments de primera categoria. La religiositat i el laïcisme, aquestes dues coses antitètiques però igualment situades en el camp dels sentiments cal anar-les a cercar més endintre dels plects d'una vestidura totalment externa.

Tant és així que sovint veiem com els senyals merament externs de l'un i l'altre sentiment, en la superfície del nostre poble, coincideixen d'una manera alarmant. Sense cap pruïja de generalitzar, aquesta coincidència es pot deduir d'una sèrie d'anècdotes que revelen, si més no, una confusió lamentable dels símbols exteriors. Per exemple: en una població important del Camp de Tarragona, al cap de poc temps de la implantació de les lleis laiques, morí un infant; els familiars, plenament suggestionats per les coses externes, realitzaren un enterrament civil—el primer que es verificaba en aquella localitat,—dintre la caixa, però, l'infant, seguint velles tradicions familiars, anava amortallat amb l'hàbit de Sant Antoni. Recenment, en una població de la Costa de Llevant, uns pares, laics furiosos, decretaren que llur filla, arribada ja l'edat de fer-ho, no faria la primera comunió; això no privà, però, que la noia abillés durant uns quants dies l'uniforme blanc i la corona de roses i que anés a visitar tots els parents amb el devocionari de peli de cabreta i els rosaris de perles a les mans.

Representa això, una nova modalitat de la ignorància pública? No. És la mateixa d'abans adaptada als nous vents que bufen. Aquests laics actuals corresponen als mateixos catòlics d'abans, que de la primera comunió en feien una festa major

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

Tots els Dimarts.
Alvarez 10. segón.

A GIRONA:

Els demés dies.
S. Francisco 12, primer.

de barri. Fa dos mesos podieu sentir per la ràdio un anunci escandalós d'un fabricant d'uniformes de primera comunió. No en dubteu, l'home sap de que va. Toca la corda sentimental de molts pares. La corda sentimental que, desgraciadament no va més enllà d'un uniforme ridícul i carrincló.

He sentit algun laic desmesurat dieu que aquell nucli l'haurien d'haver privat les autoritats. S'equivoquen; l'haurien de privar les autoritats religioses. Pel maig estiguérem novament en plena mascarada; tornaren a sortir els cotxes descoberts amb les marineres blanques i les corones de roses i els angelets amb les ales d'oca asseguts a la capota. Tornà a haver-hi la promiscuïtat d'actes religiosos amb anades al cinema de tota la família amb el noi o la noia que han fet la primera comunió ves íts d'uniforme. Tornà la barreja lamentable del pa espiritual amb la xacolata i la natilla.

I anirem vivint contents i alegrets, pensant els uns que són molt religiosos perquè al mes de maig es vesteïven d'àngels i es posen corones de roses blanques, i pensant els altres que són molt laics perquè ja no van a missa els diumenges i a fer el fatxada als funerals. Com a individu particular que té uns sentiments religiosos, desitjaria unes primeres comunions gens teatrals. Com a ciutadà d'un poble en formació, desitjaria que uns i altres adoptessin actituds conscients. Un laïcisme merament extern em fa tanta angúnia com una religiositat buida. Al capdavall en la història del món només hi surten els grans sants i els grans heretges. La categoria dels aigualits no ha servit mai de gran cosa.

J. roni MORAGUES

I. BOSCH

ARQUITECTE

BANYOLES

Els dilluns, de 10 a 3 hores al HOTEL FLORA
GIRONA. - Pl. Marquès de Camps, 15 - Telèfon 369

Tota classe de treballs topogràfics, d'arquitectura, calefacció central, etz., etz.

Les nostres sirenes

Són gràcils, com les marines, i amb els seus encants embelleixen el nostre estany donant-li l'ambient poètic, modern i optimista que hi mancava.

Són atrevides; de cabrioles acuàtiques algunes ja en són mestres, altres només aprenentes i totes ens disputen la supremacia de l'estany que nosaltres, amb gust, cedim en part compartint-la.

El seu còs esbelt entra a l'aigua ja amb aquella confiança de l'expert, ja amb aquella trèmula por, tant gràciosa, barreja de calfred i emoció... primer els peus, després les cames i llavors amb valentia tot el cos que es mou nerviosament dintre l'aigua mentre el rostre somriu agraït del benestar incomparable...

Dintre l'aigua, amb voluntat constant, obeeixen docilment les indicacions que amb amable galanteria els fan els que es creuen més saberuts, i fan un esforç per a perfeccionar-se, no ja per amor a l'esport sinó perquè la seva amagada coqueteria les hi diu quan boniques són si llisquen suament sobre l'aigua amb moviments precisos i elegants.

Molts reconeixadors de l'estany, quina plàcida quietut era abans només interrompuda per algú amorós col·loqui diumenge, ara es troben aixordats pels xiscles joiosos d'aquestes sirenes, als quals protesten les aigües, tant transparents i llises, removent-se enfurismades i desagrades, enterbolint-se. El sol, més amable es complau embronzint-les perquè semblin més autèntiques, mes marines, i el vent suau que ondula les aigües ressucita les «permanents» que s'havien mort ofegades.

Quan millor es troben, ve el rellotge i les crida i amb recança deixen l'estany que queda trist, insípid, amb la sola esperança que demà tornaràn a donar-li alegria. S'han convertit en dones, en aquestes donzelles que il·luminen els nostres carrers però que mai són tant encisadores com aquelles sirenes gràcils, rialleres, simpàtiques...

SPRINT

Per Banyoles!...

Ha estat fins avui un gran aventatge pels Banyolins la cordialitat existent entre els components del nostre Ajuntament. Això ha fet possible l'execució d'importants millores com les del nou escorxador, xarxa de clavegueres, voravies, etc. i tenir en projecte d'altres de no menys importància com l'asfaltat dels carrers, escoles, passeig de l'Estany, etc. i d'altres. Cap Ajuntament havia fet tant en termini tant breu.

Tot això gràcies a que? A la col·laboració entusiasta que tots els components han aportat, meta de color polític únic mitjà per fer profitosa l'actuació municipal.

Es evidentment un triomf per l'Ajuntament i una satisfacció per tots.

Però, sino hi ha mal que cent anys duri, es veu que molt menys podia durar aquesta pau de que parlavem primerament,

En les últimes sessions, he pogut comprovar amb tot el sentiment, com s'esmicolava la unió que de tant de temps era única mestressa «de tots».

Malauradament sovintegen els pres sense suc ni bruc, intervencions desgraciades més greus encara, s'obstruïxen dictàmens aprovats per unanimitat en el si de les respectives comissions passant en ridícul als seus representants a les mateixes.

Es molt sensible veurer devallar de nivell la consideració en la que es discutien i es portaven a terme els projectes, mai com a obra d'un sector determinat sinó com a obra de tots. De seguir per la pendent en que sembla haver-se decantat algú dels consellers, Banyoles no pot esperar-ne res profitós sinó que l'obra en tant bon hora començada se'n ressentirà notablement.

Per això jo, el més modest de tots els banyolins, em permeto sortir al pas i cridar ben fort: Per Banyoles no feu passes enrera. Seguiu fermes el camí emprés. Deixeu vos d'amics bufa forats i laïcismes malentesos,

Penseu solament que hi ha unes escoles per a construir, que han d'ésser la forja de la nostra

Forn de St. Jordi

PASTISSERIA - QUEVIURES

Tortades d'Atmetlla

Plaça Turers, 9

BANYOLES

cultura. Que hi ha per fer un bell passeig al voltant del nostre Estany, que pot satisfer les exigències del Turisme. Que tenim carrers en vigílies d'ésser arranjats com ho exigeix una Ciutat moderna. Que manca molt per tenir l'Hospital al nivell que deuria. I que la higiene necessita moltíssima atenció.

I penseu que nó fareu res de tot aixó, si no hi ha dintre el consistori una voluntat ferma de col·laborar deixant al carrer la filiació política per a treballar solament com a fills de la Ciutat.

La vostra única aspiració per quant acabi la vostra tasca a l'Ajuntament no ha d'ésser que us diguin que foreu un bon regidor de dreta o d'esquerra, sinó que puguen dir que foreu abans que tot un digne fill de Banyoles. — IU

Nota de la Direcció. — Publiquém aquest escrit sota l'entera responsabilitat del seu autor. Entengui's bé, doncs, que la seva publicació no vol pas dir que estem d'acord amb tot el que es diu. Encara podem afegir-hi mes. Amb alguns dels seus aspectes i algunes apreciacions que s'hi fan, hi estem totalment desconformes.

TRANSPORTS

J. BRANYES MORERA

A Barcelona: Dimarts - Dijous - Dissabtes
A Girona: Diari: dematí i tarda: ..

BANYOLES. — Carrer Alvarez, 20 - Telef, 7

GIRONA. — C. Barcelona, 17 - Telèfon 179

BARCELONA. - Rech Condal 8 - 10 Tel. 19165
Diputació, 176 Telèfon 31081

Servei diari de domicili a domicili

De Casa Ciutat

Sessió de 7 d'Agost. — La presideix l'Alcalde 2.º Sr. Aulina i hi assisteixen els Consellers Srs. Masgrau, Carles, Ametller, Juanola, Cufi, Oliva, Oliveras, Boschmonar, Palmada, Boix, Prat i Tarradas.

Extracte dels acords adoptats.

Aprovar la distribució de cabals per al mes d'Agost.

Idem el compte d'entrades i despeses del menjador popular del segon trimestre.

Concedir al Sr. Felip Terrades un concert per l'arbitri sobre taules de café, mitjançant certes condicions i amb la quota de 40 ptes semestre.

Traslladar a la vigília, els mercats que haurien de celebrar-se els dies 15 d'Agost i 24 d'Octubre.

Tornar a la Comissió un dictamen regulant les parades d'autos.

Aprovar els preus contradictoris per la valoració d'obres de la tanca de l'escorxador Municipal.

Imposar contribucions especials als propietaris beneficiats per l'enderroc del Teatre Principal.

Contractar amb Industries Coromina S. A. la instal·lació subterranea de la conducció elèctrica dels fanals de la plaça de la República, pagant l'Ajuntament els jornals de l'electricista al preu que els pagui el contratista.

Nomenar els senyors Ametller i Prat per a formar part de la Comissió de festes i facultar a l'expressada Comissió per organitzar les de la Mare de Déu d'Agost.

Vendre al Sr. Narcis Congost, 4 platans arrencats pel temporal del dia abans, pel preu de 100 ptes.

En el període de precs i preguntes el Sr. Oliva interessa que s'obligui al contratista de l'escorxador a començar immediatament les obres per la crisi que hi ha en el ram de la construcció.

El Sr. Cufi proposa trametre un telegrama al Sr. Companys, demanant que el Sr. Prunés continui en la Comissaria d'Ordre Públic, puix hi ha rumors que serà substituït.

El Sr. Boix fa constar que la minoria de dreta s'inhibeix perquè l'assumpte plantejat es un plet interior del partit d'esquerra.

El Sr. Carles creu que no perquè el Comissari es una autoritat tant pels de dreta com pels d'esquerra.

El Sr. President diu que no es pot pendre cap acord per rumors puix es una base poc ferma i creu que ha d'esperar-se fins que es tinguin notícies mes fidedignes.

El Sr. Cufi denuncia que hi ha fàbriques que treballen ilegalment mes de 8 hores, assenyalant com a una d'elles, la de gèneres de punt del carrer de Girona. Demana que per evitar conflictes s'avisí l'amo que cal acabar aquest abús.

El Sr. President promet complaure'l.

Fàbrica de Mosaics Hidràulics

LA VELLA

Gran varietat de dibuixos moderns
a preus molt reduïts

ANTIGA CASA TARRISSE

C. del Nort, núm. 40 - BANYOLES

Els Pòlvors DENYSE

de llet dessecada sense perfumar, embelleixen més que els d'arroc i de talc usats antigament. La joventut extraordinària que dona al cutis la llet dessecada no s'ha pogut lograr amb cap més producte. Els seus efectes damunt la pell son sorprenents puix arriben a dissimular les arrugues. I com a millor base per aquests famosos pòlvors, el TONIC DENYSSE, reconstituent poderosíssim de la pell, substitueix amb ventatja a les cremes. - Tons: incolor, solejat i bronze. Dos preparats farmacèutics sotsmesos a un rigorós control mèdic-dermatològic. - Mostres gratuïtes, Casa TOMAS TEIXIDOR - Pl. República, 14 - Banyoles

Quatre lletres a una lletra

No pretenc pas—Déu me'n regard!—ficar-me en llibres de cavalleria, ni menys encara en qüestions particulars que afecten a determinats personatges. Qui tingui raó que la faci prevaldre. Però no puc pas tolerar que, a pretext d'una qüestió política entre dos directors de dos periòdics, un d'ells home que es diu cult, educat, i que a més ostenta el títol d'advocat, insulti als lectors d'un periòdic, només que pel sol fet d'esser-ne lectors.

Tingueu ben entès, Senyor Director del «Banyolí», que entre els lectors de RENOVACIO s'hi compten persones de molta més cultura i modals que la que heu demostrat tenir vós, puix molt poc educat es l'home que diu «ignorants i mancats de cultura» a uns ciutadans que tenen preferència per un periòdic oposat a la vostra política.

Quedem, doncs, que l'únic ignorant i incult sou vós, i aquelles paraules que diguéreu, us rebaien fins a tal punt, que, encara que us rectifiquessiu, dubto se us pogués tornar a tenir en el concep-

te d'home educat. Es veritat que una relliscada tothom la pot tenir, però no es menys cert, que quan a certa edat no es té educació, es molt difícil tenir-ne més tard.

R. E. G.

De tots colors

Dies enrera, el periòdic local «El Lluitador», publicava un article lamentant-se fortament de la manca de respecte que l'actual Administrador de Correus, té per la llengua catalana. Tothom sap que això és cert, per haver-ho manifestat persones que mereixen absoluta confiança, les quals ens han explicat fets dels quals ells n'han estat actors. Doncs, hé, «El Banyolí» sempre tan *catalanista* (sic sic sic) s'ha negat a la publicació d'un altre article corroborant el que afirmava el periòdic primerament al·ludit. Tot han estat dubtes, i, qui sab, o potser això i potser allò. A nosaltres ja no ens estranya, però, si que ho fa d'estranyar-nos, que encara hi hagin a Banyoles catalanistes de bona fé que creguin amb el catalanisme d'«El Banyolí».

Aquest fet, però, ens suggereix un comentari. El director d'«El Banyolí» és d'aquells que no en corren. Per publicar un article en defensa dels drets que té la nostra llengua, com que hauria pogut mortificar l'administrador de Correus, l'ha tirat al cove. I això, que l'article de referència era ben garantit i tenia autor responsable. Ara, per publicar cartes com la que publica el número passat, i que signa el mateix director d'«El Banyolí» amb una nota anònima rebuda a la direcció, — segons ell mateix declara — en té ben bé prou. Digueu on ne trobaríeu un altre de Director com aquest.

També dies enrera, en una conferència donada al Círcol de Catòlics, un sacerdot, portat segurament per l'apassionament polític, i amb una lleugeresa inexplicable amb un Ministre de Déu, va afirmar que «El Temps» òrgan d'Unió Democràtica, no era un periòdic catòlic. L'afirmació fou feta, doncs, públicament. Sabem que Unió Democràtica de Banyoles, ha demanat que li digui sobre quins fonaments recolze el sacerdot que pronuncià les paraules esmentades, per a fer una afirmació tan atrevida. Però, si, si, ja poden anar xiulant. L'explicació no vé, ni vindrà. El que volien ja està lograt. Ja pesa damunt «El Temps» una condemna que pesa i pesarà molt en l'ànima d'alguns que la oïren, i per tant, no llegiran «El Temps» ni els vindran mai tentacions d'allistar-se a Unió Democràtica, que és el que més interessa.

Augurem als simpàtics elements d'U. D. local molts disgustos i moltes enrabiades. Nosaltres, ja

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramón Peraferrer
Permanent Eugéne
Permanent Franela

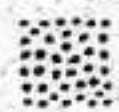
MISE EN PLIS - MARCEL - TINTURES CELLES -
MASSATGES - DEPIILATORIS - ESMALTS - APA-
RELLS MODERNS - SILLONS AMERICANS - FRICCIONS
DE TOFS PERFUMS - SALO ADAPTAT AL GUST DE
TOTA LA SELECTA CLIENTELA

NOTA. - Serveixin-se demanar número per els seus pròxims serveis.

Carrer Major núm 2 BANYOLES

fa temps que som excomunicats. Ara, us tocarà el torn a vosaltres. Tot sigui en bé de la Santa Religió, de la Santa Lliga Catalana i dels Sants Carlins, que avui formen la trinitat inseparable. Demà, ja ho veurem. Abans, no era pas així, també podem tornar, doncs, com abans.

Ja us n'heu enterat? Aquell Ajuntament d'esquerra tan esquerrinós, que havia de perseguir com les rates totes les manifestacions religioses, ha assistit en corporació a l'enterrament d'una germana de l'Hospital. Unes beates, que ho comentaven, varem sentir com una d'elles deia. Veus, no son pas tant dolents com ens volen fer creure, quan va venir a casa el senyor... i la senyora... per encarregar-me que votés les dretes, me deien que si guanyaven els de l'esquerra, que ja no veurien més combregars pel carrer, ni deixarien enterrar amb capellans i altres coses que me feien posar pell de gallina. I de tot el que me van dir, res ha estat veritat. Una altra vegada no els creuré. No s'hi val a enganyar d'aquesta manera.

En canvi, un esquerrà de tota la vida, hi feia aquest comentari: quan hi havia l'altre Ajuntament, deien que els d'Acció Catalana eren uns encapellats i uns reaccionaris i que no tenien res d'esquerrans. Els que els criticaven i feien el senglar per les taules de cafè, ara que son a dalt i manen, fan el mateix que feien els altres. Ves, si en tenia de raó

Automobilistes i Xòfers

Per la legalització obligatòria dels vostres carnets de circulació i conducció, dirigiu-vos a **JOSEP GUSSINYER** - Estalviareu temps i diners.

en Masgrau, de dir tot el que va dir en aquella conferència de càn Xampinya, parlant de la qüestió religiosa. Diu que els uns, son més esquerrans que els altres. Encara que em matessin no ho sabria veure en!loc.

L'Escola de Preparació Militar FORA DE FILAS

Legalment constituïda i autoritzada per la Superioritat, Posa en coneixement dels moços de l'actual reemplaç que vulguin obtenir la reducció de 4 mesos de servei, que passin a inscriure's al Carrer de Pi i Margall, núm. 5. -RELOTGERIA E. COSTA

Informació local

Amb motiu de les Festes d'Agost, l'Empresa del MERCANTIL-CINEMA ha confeccionat uns interessantíssims programes de cine i Teatre, havent estat contractades les Companyies de Assumpció Casals-Clapera i de Josep Santpere,

Així mateix, el SALO MODERN s'hi projectaran unes extraordinaries sessions de Cinema.

* *

Durant els dies 11 i 12 del corrent, el barri de les Rotes celebrarà la seva festa anual, la qual promet esser brillantíssima.

* *

L'imprempta la Banyolina, ha repartit el Programa editat amb motiu de les festes, havent causat una excel·lent impressió. Li adrecem la nostra felicitació.

* *

Avui al camp de les Pedreres, extraordinari partit entre el «Llagostera» i el nostre titular,

* *

En compliment de l'acord que prengueren els socis del C. N. Banyoles, aquest ha quedat dissolt. El material existent, ha estat repartit entre algunes entitats culturals de la nostra ciutat i els cabals, repartits igualment entre l'Hospital i l'Assil.

Forn de Pa - LLUIS BRAMON

Es serveix a domicili

Carrer de Mossen Jacinto Verdaguer, núm. 17

Tip La Banyolina

Fàbrica de Cotilles

Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Casa PUIG (a) DAMAS

Carrer Gran,
Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llaneria i Sederia

Sedes i Cotons estampats. -- Novetats

Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció,

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

J O A Q U I M J O V E R

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya,

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.

Taxis per a excursions - (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

CONSULTORI MEDIC - QUIRURGIC

Elisseu Jubert i Joaquim Jubert

(malalties de les criatures i medidina interna.

malalties de la pell-cirurgia infantil i dels ossos.

RAIGS X

Plaça de la República, 7, pral. - GIRONA